

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΠΙ ΛΥΧΜΩΝ ΑΝΟΜΒΡΙΑΣ

Μετὰ τὴν ὁπισθάμβωνον εὐχὴν ἡ Ἐκτενὴς παρὰ τοῦ Διακόνου:

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεδά σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ο μὴ βουλόμενος, τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ἀλλὰ ἀναμένων
αὐτοῦ τὴν ἐπιστροφὴν καὶ τὴν μετάνοιαν, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου.

Ο ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἔντειλε αὐταῖς τοῦ δοῦναι
ὑετὸν εἰρηνικὸν ἐπ' αὐτῇ, ἡμῶν δεομένων σου.

Ο προσκαλούμενος τὸ ὄδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ
πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, κατάπεμψον τὴν εὐλογίαν σου ἐφ' ἡμᾶς
δεομένους σου.

Ο περιβάλλον τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, καὶ ἐτοιμάζον τῇ γῇ ὑετὸν,
ἐξαπόστειλον ἡμῖν τὰ ἐλέη σου δεομένους σου.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων, σῶσον ἀνθρώπους σὺν κτήνεσι, δεομένους σου.

Βροχὴν ἐκούσιον, καὶ ὅμερον εἰρηνικὸν κατάπεμψον τῇ γῇ, καὶ
σῶσον τὰ σύμπαντα Φιλάνθρωπε ἡμῶν δεομένων σου.

Οἰκτίρμον, καὶ ἐλεῆμον οἰκτείρησον, καὶ εὔφρανον ἡμᾶς,
Φιλάνθρωπε, δεομένους σου.

Κατάπεμψον τοὺς ὑετοὺς σου ἐπὶ τοὺς χρήζοντας καὶ δεομένους
τόπους, Φιλάνθρωπε, δεομένους σου.

Εἰσάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεὸς, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἐλέησον
ἡμᾶς, τῇ εὐσπλαχνίᾳ σου, δεομένους σου.

Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ιερέως.

Οτι ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο Διάκονος πάλιν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὄργης, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τὸν Ἰλεων, εὔμενη καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὄργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ὑπὲρ τοῦ καταπέμψε ὑμῖν ὑετὸν εἰρηνικὸν, καὶ ἐπομένησαι τῇ γῇ ὅμβρον ἀγαθότητος, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς δεομένους αὐτοῦ.

Καὶ ὁ Ἱερεύς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ Ἰλεως, Ἰλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἄμην.

Εὐχὴ ἐπὶ ἀνομοβρίᾳ

Καλλίστου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τὸν πρὸς σὲ ζῆλον ἐπακούσας Ἡλιοῦ τοῦ προφήτου, καὶ τὸν κατὰ καιρὸν τῇ γῇ πεμπόμενον ὑετὸν ἐπισχεθῆναι κελεύσας, εἴτα πάλιν διὰ τῆς αὐτοῦ ἰκεσίας ὅμβρον καρποφόρον αὐτῇ χαρισάμενος αὐτὸς, Δέσποτα τῶν ἀπάντων ὑπὸ τῆς ἴδιας σου εὐσπλαχνίας δυσσωπούμενος, βροχὴν ἐκούσιον ἀφόρισον τῇ κληρονομίᾳ σου καί, τὰ πλημμελημένα ἡμῖν παριδών, τοὺς ὑετούς σου κατάπεμψον ἐπὶ τοὺς χρήζοντας καὶ δεομένους τόπους. Εὕφρανον, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς διὰ τὸν λαόν σου καὶ τὴν κτίσιν σου, ὅτι πρὸς σὲ προσδωκῶσιν τοῦ δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σφύζειν ἡμᾶς καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Εὐχὴ ἐπὶ ἀνομβρίᾳ
Καλλίστου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν πεποιηκώς, ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν σου, ὁ προσκαλούμενος τὸ ὄδωρ τῆς θαλάσσης καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς σου δεόμεθα καὶ σὲ ἰκετεύομεν καὶ παρακαλοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν, ἐξομολογούμενοι τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν καὶ αἰτοῦμενοι τὸ παρὰ σου πλούσιον ἔλεος ἀνοιξον τοὺς καταρράκτας τοῦ οὐρανοῦ, ἔντειλαι ταῖς νεφέλαις τοῦ βρέξαι ὑετόν, οἴκτειρον πάντα τὰ τῆς γῆς σου· σπλαγχνίσθητι ἐπὶ πάντας ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὴν δημιουργίαν σου, ἔλθετω ἐπὶ τὰς πηγὰς ὄδωρ· ἀνατειλάτω ἡ γῆ ἔλεος, θλαστησάτω τὰ πεδία χόρτον τοῖς κτήνεσιν· ἐξαγαγέτω ἄρτον εἰς βρῶσιν καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Δεόμεθά σου, βασιλεῦ τῶν δυνάμεων, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις παντὸς τοῦ λαοῦ σου καὶ τὰς ἐντεύξεις τῶν δούλων σου, μηδὲ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδέ διαφθείρῃς λιμῷ καὶ δίψῃ τὸν λαὸν σου, οἱ γὰρ ὄφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσιν καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὔκαιρίᾳ· ἐπὶ σοὶ πεποίθαμεν, ἐκτὸς σου ἀλλον οὐκ οἴδαμεν, τὰ παρὰ σου πλούσια ἐλέη ἀπεκδεχόμεθα.

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἄγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Εὐχὴ ἐπὶ ἀνομβρίᾳ
Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων καὶ διαμένων εἰς τοὺς αἰῶνας, ὁ τὰ πάντα ἐκ μὴ ὄντων ποιήσας καὶ περιιδεῖς αὐτοῖς κύκλῳ τὸν οὐρανὸν ἐν συνέσει, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασι τὰ ὑπερῷα καὶ τιθεῖς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ· ὁ ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσγάτου τῆς γῆς καὶ ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων, ὁ προσκαλούμενος τὸ ὅδωρ τῆς θαλάσσης καὶ προμηθῶς αὐτὸ πάλιν ἐκχέων ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, ὡς ἐκ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτάζεσθαι αὐτήν.

Σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ ἵκετεύομεν, τὸν ὥραδὸν εἰς ὅργὴν καὶ ταχὺν εἰς ἀντιληψιν, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀφ' ἡμῶν δεομένων σου, διὰ τὸ πλῆθος τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν.⁷ Ισμεν, ἀναξίως πολιτευόμενοι τῆς σῆς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπορρήτου κενώσεως καὶ μέχρις ἀδου συγκαταβάσεως καὶ τῆς ὑπερδεδοξασμένης ἐπανελεύσεως, ἀλλ’ οἴδαμέν σου καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ φιλανθρωπίαν καὶ τὴν ἀδαπάνητον ἀγαθότητα· διὸ καί, προσρίπτοντες ὑμᾶς αὐτοὺς εἰς τὸ πέλαγος τῶν σῶν οἰκτιρμῶν, σοὶ τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν προσάγομεν καὶ σὲ παρακαλοῦμεν· Μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀπὸ τῶν αἰτούντων καὶ προσδοκώντων ἐκ τῆς σῆς παντουργοῦ καὶ παναγάδου προνοίας ὑετὸν ἀγαθότητος, ἀλλ’ ἐντειλαὶ ταῖς νεφέλαις σου τοῦ ὥρεῶντος καὶ ὅμηρον δοῦναι καρποφόρον ἡμῖν, ὥροχὴν ἐκούσιον ἀφορίζων τῇ κληρονομίᾳ σου καὶ τὸν αὐχμὸν καὶ τὴν ἀλέαν εἰς εὔκρασίαν μετασκευάζων ὑγιεινὴν καὶ σωτήριον.

Ἐμπλησον τὸ τῆς γῆς πρόσωπον καιρίως, ὑετοὺς γονίμους αὐτῇ καταπέμπων, ὡς ἐξάγειν ἄρτον ἡμῖν εἰς ὥρωσιν καὶ οἶνον εὐφραίνοντα καρδίαν ἀνθρώπου καὶ χλόην τοῖς κτήνεσιν· οἱ γὰρ ὄφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι λαβεῖν παρὰ σοῦ τροφὴν εἰς εὔκαιρον, ἐπὶ σοὶ πεποίθαμεν καὶ ἐκτὸς σοῦ ἄλλον Θεὸν οὐκ οἴδαμεν.

Σὺ γὰρ ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ ζωοποιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.